

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۱۰ دسمبر ۲۰۱۲

از زحمتکشان کوچی دفاع کنیم،

دولت کلبه های فقیرانه آنان را ویران می کند!

کوچی ها از زحمتکشان فقیر، نادار، آواره و سرگردان کشور ما به حساب می روند. این زحمتکشان سالهاست که در دربه دری و سختی زندگی می کنند. دولت های ضد زحمتکشان کوچی ها را نیز مثل سایر رنجبران و زحمتکشان غارت و چپاول می کنند. رمة، ماست، قروت، مسکه، پشم و تمام محصولات که را زنان و مردان، جوانان و ریش سفیدان کوچی با هزار مشکل، درد، زحمت و رنج به دست می آورند، از سوی غارتگران مختلف همیشه چور و چپاول شده و غزندی های آنان آتش زده می شود. امریکائی ها و دوستان مسلح جهانی اش که ریختن بم بر مردم زحمتکش تحفه تجاوز شان بر کشور ما می باشد، تا اکنون صدها کوچی را بمباردمان کرده اند.

کوچی های زحمتکش از سوی سرمایه داران و به خصوص خان ها و اربابان و آنانی که با دولت هستند و حمایت سربازان جنایتکار خارجی را با خود دارند، مورد استفاده تجارتي قرار گرفته، به نام آنها زمین و شهرک گرفته می شود، میان آنان و زحمتکشان عزیز ملیت هزاره، ماء، عمداً و خایانه آتش نفاق را روشن می کنند و خایان هر دو قوم، در این آتش هیزم بیشتر می ریزند تا پول های بیشتری به دست بیاورند.

در کنار ده ها ظلم و ستم بر کوچی ها، اینک دولت تصمیم گرفته تا کلبه های گلین و خاک آلود سه صد خانواده کوچی را در منطقه قصبه شهر کابل به این نام که به طور غیر «قانونی» ساخته شده است، ویران کند. این تصمیم ویرانی در حالی گرفته می شود که دولت کنونی صدها جریب زمین را به نام کوچی های زحمتکش و ستمدیده به ملاها، خان ها و پولدارانی تقسیم کرده که دارای شهرک، تانک های تیل و سرمایه گذاری های مهم می باشند، عضو پارلمان هستند و یا هم عضوی شورای عالی صلح می باشند.

با حمله پولیس ها بر خانه های گلین کوچی ها در قصبه شهر کابل به تاریخ ۱۹ قوس ۱۳۹۱، زحمتکشان کوچی یکصدا فریاد می زدند که اول بلدورزها را بروی ما بگذرانید و بعد خانه های ما را ویران کنید. آنان به حق می

گفتند که ما هم انسان هستیم، افغان هستیم و حق داریم بالاخره در جایی زندگی کنیم، چرا ما را به زندگی کردن نمی مانید.

این صدای به حق زحمتکشان کوچی و تمام زحمتکشان کشور ماست، وظیفه ما زحمتکشان است که از این صدای رسا و بلند برادران و خواهران زحمتکش خود دفاع کنیم، زیرا با دفاع از یک دیگر است که می توان واقعاً زندگی انسانی را به دست آورد.

۱۹ قوس ۱۳۹۱